

og gaar, og naar vi har den Skatteregel, at Folk beskattes efter forrige Kalenderaars Indtægt og Formue, hvorledes i al Verden skal saa Skattevæsenet f. Eks. i København — og det er dog dér, der er særlig Tale om Udlændinge — bære sig ad med at beskatte dem. Ikke desto mindre har man forsøgt at tilvejebringe almindelige Regler for de 3 nordiske Lande. Der har været afholdt en Konference af 3 Mænd, repræsenterende hver sit Land, og man har dér søgt at komme til Enighed om bestemte Regler. Men det er slet ikke let; der melder sig en Mængde Spørgsmaal, som man ikke saadan paa Forhaand kan afgøre, og som tager nogen Tid. Men jeg kan heller ikke se, at der er nogen saa stor Ulykke paa Færde. I Aaret 1913 opholdt der sig i København 10 439 tilmeldte Udlændinge, i Aaret 1919 er der 13 133, altsaa ikke fuldt 3 000 flere. Det er dog ikke værd at skribe saa højt op om. Man skulde tro, at hele Byen var fuld af Udlændinge, naar man hører Folk tale om dette. Endelig er der jo det at bemærke, at i sidste Aar er der ikke indkommet rige Udlændinge; der er indkommet Tyende, Haandværkere og lignende, ikke mindst fra Sønderjylland. Er det dem vi skal være saa forfærdelig ivrige efter at beskatte?

Under en Forhandling, der rejstes af det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg), der klagede over de mange Fejl i Finanslovens Affattelse, hvilke skyldes den forcerede Maade, man har maattet arbejde paa, kom ogsaa Spørgsmaalet om Landboernes Skat op. Jeg skal ikke sige noget derom, men det blev derunder af et andet Medlem, det ærede Medlem fra Varde (Pinholt), nævnt, at man ikke burde udfærdige eller i alt Fald autorisere en Regnskabsbog for Landboere. Forholdet er dette, at Landsoverskatteraadet har nedsat et Udvalg paa 8 Medlemmer, hvoraf De samvirkende Landboeforeninger, De samvirkende Husmandsforeninger og De samvirkende Sogneraadforeninger hver har valgt to, og to er udpegede af Landsoverskatteraadet, og dette Udvalg er i Færd med at udarbejde en saadan let overskuelig Regnskabsbog. Om man autoriserer eller ikke autoriserer den, vil vist ikke gøre stort til Sagen; jeg har ikke hørt noget om, at nogen tænker paa det, og jeg ved heller ikke, med hvilken Myndighed man skulde kunne gøre det.

Det ærede 9de Medlem for Odense Amt (Jensen-Sønderup), tidligere Indenrigsminister, mente, man kunde nedlægge

en Del Toldinspektørstillinger, idet de kunde forenes med Toldkassererstillingerne paa forskellige Toldsteder. Jeg maa dertil sige, at i visse Byer er det umuligt at gøre det, fordi Embederne er saa store. Det kunde maaske nok gøres i nogle andre Byer, men hvis man gjorde det, vilde der rejse sig uhyre Klager fra Toldetaten, thi det er jo Stillinger, som Tusinder af Mennesker ser op til som Spidsen for deres Arbejde, som Stillinger, der skal belønne dem, naar de har haft et møjsomt Arbejde i Statens Tjeneste. Det vil derfor neppe kunne gøres, og jeg vilde dog ogsaa finde, at efter at Lønningskommissionen har behandlet alle disse Forhold, vilde det være lidt mærkeligt, om man nu skulde gaa dertil.

Det samme ærede Medlem (Jensen-Sønderup) mente, at man skulde ophøre med Toldassistenternes Tog- og Perrontjeneste. Disse Toldassistenter bruges til at modtage Toldgods, indlade saadant Gods og passe paa, at det plomberes og indlades rigtigt, og dette kan ikke andre end Toldmænd gøre. Hvis man vilde fjerne Nattjenesten, vilde man spare 15—20 000 Kr. om Aaret, men det vilde være Varemodtagerne højest ubehageligt.

Endelig mente det samme ærede Medlem, at man skulde benytte Toldrorsbetjente i Stedet for Toldassistenter mere, end man gør, ved Havne og Stationer. Men dette gør man i Virkeligheden. Hvert Aar søger man at komme videre ad den Vej ved saadanne Varer som Kul, Foderstoffer, Jern, Salt, Trælaster og lignende, dér bruger man netop Toldrorsbetjente i Stedet for Assistenter. Og jeg vil jo sige, at 8-Timers Arbejdsdagen har naturligvis medført, at man maa have større Personale. Toldvæsenets Personale er forøget med 55 Personer, og man maa rimeligvis have nogle flere. Deroverfor kan jeg anføre, at Postvæsenet har maattet antage 813 Tjenestemænd, saa det viser sig, at forholdsvis er Toldvæsenet billigere.

Saa har jeg kun tilbage det ærede Medlem for Silkeborg-Kredsen (Jacob Christen). Han klagede over, at naar en Mand for Tiden forsikrede sit Liv for en Sum, slap han for Skat af denne Sum. Det er ganske rigtigt. I Indkomstskatteloven af 1912 er der en Bestemmelse om noget, der kaldes suspensivt betingede Formuerettigheder, som ikke er skattepligtige, og det gælder netop saadanne Forsikringssummer. Men derom skal jeg kun sige, at det kan jo tages op til Behandling,